

Jsem svým pánem

Waldemar Matuška

Možná, že se mýlím,
když tak vsázím na svůj styl.
Ať přihlásí se někdo,
kdo se nikdy nemýlil.

Radši budu jeden omyl
střídat jiným omylem,
dokud nebudu stát aspoň
jednou nohou před cílem.

Už jsem potkal spoustu lásek,
moc mladých na můj vkus,
stovky písní už jsem zpíval,
až po nejsmutnější blues.

Když to nesešlo láskám,
tak řek jsem, ať si jdou
někam jinam hledat
jiný štěstí s jinou kapelou.

Tak cestou chytám múzy,
když mi lásky odejdou,
někdy mám jich kolem tolik,
že se mi sem nevejdou.

Znám i slabé chvílky,
když mé múzy jsou ty tam,
když konečně se zpátky vrátí,
jsem rád, že je mám.

Jsem svým pánem v tom, co zpívám,
mně každý tón dovede hrát.
Svým pánem v tom, co zpívám,
budu dál a budu rád.

Sám ani nevím,
kolik písní znám,
musí jich být hodně,
snad to jednou spočítám.

Dnes mám stále méně času,
tak proč na místě stát,
dokud někde čeká někdo,
komu stojí za to hrát.

A tak kráčím stále dál
a je mi náramně,
dnes někde potkám štěstí,
zítra štěstí potká mě.

Až jednou budu zpětně
své kroky počítat, řeknu:
každý z nich mi za to stál
a všude byl jsem rád.

Jsem svým pánem v tom, co zpívám...

Budu dál a budu rád,
budu dál a budu rád.